

Ogsaa jeg er blevet noget overrasket over 2det Stykke af § 4, der synes mig baade i Form og Indhold at gaa ud over, hvad denne Overenskomst hjemler. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, thi det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har jo udførligt paavist det, men kun sige, at naar det i § 4 fastslaas, at alt vedrørende Arresthuse, Politistationer med tilhørende Lokaler og alle øvrige Lokaler m. v. for Københavns Politi samt alle de nævnte Lokalers Forsyning med Inventar, Opvarmning, Belysning og Rengøring og for Arresthusenes Vedkommende Arrestanternes behørig Bevogtning fremtidig i Henhold til denne Paragraf gøres til en Sag, som Justitsministeren anviser, og som derefter Kommunen har at bekoste, saa er man dog langt ude over, hvad der er gældende Regel. Thi vel er Forholdet det, som det ogsaa er anført i Overenskomsten, at Kommunen overtager Forpligtelsen til at sørge for Lokaler til Københavns Politi, det er ogsaa rigtigt efter den nugældende Ordning, men at sørge for Lokaler til Københavns Politi er noget andet end at sørge for Lokaler „efter Justitsministerens Anvisning“. I det ene Tilfælde: at sørge for Lokaler til Københavns Politi, er det Kommunens Sag at bestemme, hvad den maa anse for rigtigt at anvende til dette Formaal. Hvis den højtærede Justitsminister, som er Politiets overordnede, ikke finder, at der træffes de fornødne Foranstaltninger, kan han gøre Henstillinger desangaaende, men det bliver dog Københavns Kommunalbestyrelse og særlig dens bevillende Myndighed, Borgerrepræsentationen, som beholder sin Ret til at afgøre, hvad der skal gøres. Men i det andet Tilfælde: naar det fastsættes i Loven, at det er Justitsministeren, som anviser, og Københavns Kommune, som udfører og betaler, forrykkes Forholdet. Jeg vil derfor meget anmode om, at Ændringer sker, hvorved Overenskomsten og Loven bringes i Overensstemmelse med hinanden. Men det synes jo i øvrigt den højtærede Justitsminister efter sin Tale at ville gaa ind paa, og saa kan jeg erklære mig tilfreds.

Ellinger: Ogsaa jeg kan ligesom den højtærede Minister takke det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) for hans Udtalelser om Lovforslaget, navnlig for den Udtalelse, at man maatte være forberedt paa, at Udgifterne til dette Foretagende kunde blive flere Gange større, end det her er projek-

teret. Det ærede Medlem vil ganske sikkert faa Ret, hvis dette Lovforslag bliver gennemført.

Med Hensyn til Overenskomsten mellem Staten og Københavns Kommune skal jeg for det første bemærke, at dette, at der nævnes et Beløb paa 350,000 Kr. til den Grund, der skal afgives til en Politibygning, jo ikke har nogen som helst Betydning, og det var ogsaa derfor, at jeg før bemærkede, at det er ganske overflødigt. Med Hensyn til det sidste Punktum i Overenskomsten vil jeg sige, at det er ogsaa ganske overflødigt i Henhold til det, der er bestemt i det første Punktum. Den højtærede Minister dvælede gentagne Gange ved den Overenskomst, der her er Tale om, og fremhævede, hvorledes Overenskomsten var blevet vedtaget enstemmig af Kommunalbestyrelsen, og hvorledes den højtærede Minister havde mødt den største Velvillie og Forstaaelse, da der blev arbejdet paa Tilvejebringelse af Overenskomsten. Men det har intet som helst at gøre med den Kritik, jeg før fremsatte angaaende selve Byggeforetagendet. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister bliver ved med at omtale dette, da Kommunalbestyrelsen jo slet ikke er ansvarlig for, hvorledes de Bygninger til Retterne, som her foreslaas af den højtærede Minister, bliver indrettede. Det er jo slet ikke det, der er Genstand for Overenskomsten, og derfor har det slet ikke noget som helst at sige.

Det samme gælder med Hensyn til den nærmere Indretning af disse Lokaler. Den højtærede Minister nævnedes, at den og den Arkitekt havde udarbejdet disse Planer. Ja, men vel at mærke altsammen efter den højtærede Ministers Anvisning, saa Arkitekten bærer virkelig ikke noget som helst Ansvar overfor Rigsdagen med Hensyn til, hvorvidt disse Byggeforetagender og de Lokaler, der maa tilvejebringes, vil vise sig at være tilfredsstillende eller ikke. Det har hverken Arkitekter eller Ingeniører noget som helst Ansvar for. Og det er urigtigt af den højtærede Minister i sin Tale at søge at lægge Ansvaret over paa disse Folk, der intet Ansvar har. Det samme gælder om Retternes Formænd. Den højtærede Minister sagde, at de havde haft Lejlighed til at se disse Planer. Ja, det manglede blot. Men det, som vi maa ønske her paa Rigsdagen, er en Erklæring fra Retternes Formænd om, at der ad denne Vej kan tilvejebringes en fuldt tilfredsstillende Løsning. Jeg maa gaa ud fra, at en saadan Forhandling med Retternes Formænd, efter hvilken de vilde kunne af-